

[Albertsen.]

udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat efter afslutningen af debatten her i dag.

Der har også på andre områder været tale om indbyrdes aftaler med henblik på begrænsning af reklameomkostningerne og andre forhold, men efter den ændring, som nu skal drøftes, vil disse leverandørkredse, altså dem, der handler med svage og stærke drikke, ikke længere have mulighed for at komme ind i billedet. Der melder sig en hel bunke spørgsmål med henblik på, hvordan bestemmelserne skal fortolkes. De, der er leverandører af kaffe og samtidig vinleverandører, vil nok opfatte sig selv som kaffehandlere i så henseende; men herom må vi høre ministerens skøn. Producenterne og de, der skal have med vinleverancer at gøre, er måske ikke fremmede over for den tankegang, dette lovforslag giver udtryk for, men den beværterstand, loven direkte vil berøre, de 4 000-5 000 restauratører og hotelejere, vi har her i landet, som har haft adskillige besværligheder, selv om de nok også har haft indtægtsfremgang som følge af turismen og den almindelige indtægtsstigning, har haft mange problemer og mange vanskeligheder. Virkningerne af loven må ikke alene ses i relation til de nuværende ejere, men også til de fremtidige. Spørgsmålet er, hvordan man klarer den situation, som derved vil opstå, for selv om det i bemærkningerne til lovforslaget siges, at man vil give dispensation, når der er tale om fornyelser, er det ikke gjort med en sådan forventet dispensationsindstilling. Jeg tænker også på de kommende ejere, de unge inden for tjenerfaget, hotel- og restaurationspersonalet; hvordan skal de klare de problemer, de kommer til at stå over for? De kan ikke efter denne lovgivning rejse lån eller skaffe kapital, så derfor er det et spørgsmål, om vi kan pege på nye udveje.

Jeg vil i denne forbindelse nævne, at hoteller og restauranter ikke efter den nugældende lov kan optage lån i hypotekforeninger, og jeg vil gerne spørge, om man eventuelt kunne tænke sig loven ændret på dette punkt. Jeg vil også gerne pege på, at vi i det seneste par år har vedtaget love, der har muliggjort etablering af nye kreditfonds, og spørge, om der eventuelt kunne være mulighed for at etablere en sådan

for denne branche, eller om en af de bestående måske kunne udvide sit virkeområde til at omfatte dette erhverv. Det må her anføres, at erhvervet i stigende grad bliver et valutaskabende erhverv, som udmærket kan sammenlignes med nogle af de bedste industrier her i landet. Allerbedst ville det måske være, om hele branchen ville gå sammen om at skabe et finansieringsinstitut i lighed med det, købmændene har etableret, eventuelt en garantifond, hvor de kommende ejere kunne få lån eller garantier, der muliggjorde, at de startede som selvstændige inden for faget. Når jeg siger hele branchen, mener jeg hermed også bryggerierne, der i høj grad har været interesseret i denne lovgivnings fremme og derfor må have en særlig forpligtelse over for denne opgaves løsning. Jeg tænker også på de store vinfirmaer, som i høj grad har været med i billedet, på andre leverandører, på beværternes egne organisationer samt de faglige organisationer, der har relation til restaurationserhvervet.

Jeg opfordrer de interesserede instanser til at udvise initiativ i så henseende; det vil glæde mig, og jeg tror også, det vil glæde andre medlemmer af tinget, om erhvervet vil tage en sådan opgave op til løsning inden for sine egne rammer.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har de berørte erhvervsorganisationer, der er blevet forespurgt om deres holdning til sagen, været af forskellig opfattelse. Industrien ser gerne forslaget fremmet; beværterne er, med rette synes jeg, betænkelige. Imidlertid synes det at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget og af fremsættelsen, at ministeriet ikke har været i kontakt med de berørte faglige organisationer. Jeg tænker på Tjenerforbundet, Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund og de øvrige faglige organisationer inden for det samlede erhverv. Jeg må beklage over for den højtærede minister, at der ikke har været kontakt med de grupper og sammenslutninger, hvorfra de kommende restauratører og hotelejere skal rekrutteres. Det er mit håb, at den højtærede handelsminister vil erkende, at det er en fejl. Jeg har rent privat tilladt mig at forespørge de pågældende, og jeg kan oplyse, at de med henblik på en vurdering af lovforslaget er på linje med det stand-